

appucasseră înainte, și li se înscria numele pe o listă, după cum venia la rându. Bunul Riemann era în urma tutulor.

Aci norocul să împărția darurile sale cu ochi închiși; quocă secretarul guvernatorului, după ce citiă unu nume, scoțea dintr-o urnă unu billetă pe care era scris numele districtului și porțiunea de pământ destinație emigrantului. Numele emigrantului și al lui districtului se înscria într-unu registru de către unu altu secretar; apoi i se spunea să se retragă și să vină erosi după optă șille, spre a-și priimi actul sănătății în puterea quăruia devenia proprietar pe pământul que-i cădeau la sorti. Tote aquestea se petrecea cu ordinea quea mai strictă. Nu se adăugia la donațione nici unu cuvîntu amicalu sau de prisosu; quocă affacerile erau atât de numerose și urgente, închisă nu se puteau amâna pe a două șili.

Înfine numele lui Riemann fu pronunțat. Guvernatorul pusse mâna în urnă și scosse dintr-însa unu billetă pe care-lu citi în limba portugesă, și pe care unu secretar germanu illu tradusse, aşa precum se urmă cu totul emigranți :

« Riemann, agricultoru vurtembergesu, cu trei copii, în districtul Diamantelor, pe țermele rîului Gigitonhonha. »